

BVD / SBP

- rapportage over internationale ontwikkelingen
feiten en achtergronden die van belang
kunnen zijn voor de binnenlandse veiligheid

Nr. A84/030

16 april 1984

'RUDE PRAVO' PUBLICEERT PALESTIJNSE KRITIEK OP PLO-TOP

Op 3 maart jl. publiceerde het dagblad van de Tsjechoslowaakse CP 'Rude Pravo' een uitgebreide beschouwing over de inter-Palestijnse conflicten van de hand van _____, die lid is van het politburo van de orthodoxe CP-Palestina. In het kader van zijn betoog verweet de scribent PLO-voorzitter _____ en diens medestanders in bourgeoïsvaarwater te zijn geraakt.

Het feit dat de door de partijleiding gecontroleerde redactie van 'Rude Pravo' de zienswijze van _____ vermeldenswaard achtte, zegt ook wel iets over de opstelling van de Tsjechoslowaakse leiders inzake de problemen waarin _____ momenteel zit.

Tenslotte mag niet onvermeld blijven dat de CP-Palestina weliswaar klein is, maar dat haar zienswijze in dezen toch van belang is, al was het maar omdat deze partij op het ogenblik op het politieke vlak nauw samenwerkt met belangrijke Palestijnse verzetsbewegingen als het PFLP van _____ en het DFLP van _____

'RUDE PRAVO' PUBLICEERT PALESTIJNSE KRITIEK OP PLO-TOP

De Palestijnse communist begint zijn artikel in het Tsjechoslowaakse partijorgaan met de stelling dat de PLO sedert haar oprichting in 1964 weliswaar verschillende crises heeft gekend, maar dat geen daarvan zo ernstig is geweest als het inter-Palestijnse conflict dat is uitgebroken na de aftocht van de Palestijnen uit Beirut eind augustus 1982. Naar zijn mening vormt de huidige onderlinge strijd zelfs een reële bedreiging voor het voortbestaan van de PLO als overkoepelende Palestijnse bevrijdingsorganisatie.

----- en de Palestijnse bourgeoisie

Volgens is de Amerikaanse politiek er sinds de val van West-Beirut als Palestijns bastion op gericht interne verdeeldheid te zaaien onder "de Palestijnse revolutie". Het op 1 september 1982 door president ontvouwde vredesplan *) noemt hij het voornaamste instrument in de vanuit Washington gevoerde campagne. Met name in kringen van de Palestijnse bourgeoisie, die volgens de scribent na de val van Beirut door een gevoel van hopeloosheid zijn overmand en als gevolg daarvan ernstig zijn gaan twifelen aan de kans op een eigen onafhankelijke Palestijnse staat, is men steeds luider gaan roepen om met gebruikmaking van het plan- "te redden wat er nog te redden valt" **). Naar de mening van de schrijver betekent deze houding in feite dat men terug wil keren onder Jordaanse soevereiniteit en derhalve impliciet instemt met de situatie zoals die bestond voordat de VN in 1947 "het Palestijnse recht op een eigen, zelfstandige staat" erkende.

---

*) Zoals bekend beoogt dit voorstel grof gezegd de vestiging van een autonome Palestijnse staat op de Westbank en in de Gazastrook in een federatief verband met Jordanië.

**) Arabische leiders als de Jordaanse koning en de Egyptisch president denken overigens op grond van het expansieve Israëliësche nederzettingenbeleid ook in termen van deze laatste woorden.

PLO-leiding in bourgeois vaarwater ?!

In de ogen van de sribent oefent de bourgeoisie sedert het najaar van 1982 steeds sterkere druk uit op de PLO-top om haar visie inzake de oplossing van de Palestijnse kwestie over te nemen. En volgens

is deze pressie niet zonder succes gebleven, want hij schrijft vervolgens dat de CP-Palestina sindsdien "vele ernstige en negatieve ontwikkelingen in de koers en de praktische activiteiten" van de PLO-leiding heeft moeten constateren. Dit heeft zijn partij ervan overtuigd dat de houding van de top van de overkoepelende Palestijnse bevrijding organisatie is veranderd. De schrijver adstrueert deze zienswijze aan de hand van een drietal zaken :

a) Terwijl de situatie in de door Israël bezette delen van Libanon uitermate geschikt is voor een uitputtingsslag met het Israëliische lege heeft de PLO-leiding alleen maar "tegenzin getoond tegen het uitbuiten van de gunstige omstandigheden". Zij heeft volgens de schrijver zelfs "duidelijke signalen gegeven dat ze van de methode van gewapende acties wil afzien".

b) Terwijl de PLO-leiding van het begin af de Palestijnse communisten en hun partij heeft tegengewerkt bij hun activiteiten onder de volks-massa, is deze houding na het vertrek uit Beirut pas goed aan de dag getreden. Ironisch genoeg, aldus , is de PLO terzelfder tijd wel steeds blijven streven naar vriendschappelijke relaties met en steun van de CP-en in de Arabische wereld en daarbuiten.

c) Terwijl de situatie in het Midden-Oosten in het algemeen en rond de Palestijnse kwestie in het bijzonder alleen maar als uitermate penibel kon worden gekenschetst, kwam het "door de vijandige opstelling van de PLO-top jegens Syrië" in 1983 tot een breuk in de met dat land bestaande alliantie. Dit dubieuze gedrag kan volgens de Palestijnse communisten op geen enkele wijze gerechtvaardigd worden.

's bezoek aan Cairo

Het bezoek dat als PLO-voorzitter eind december jl. - na voor de tweede maal uit Libanon te zijn verdreven - aan de Egyptische president heeft gebracht, is in de ogen van "een kwalitatief nieuwe stap op de weg naar collaboratie met de Amerikaanse oplossingen" en markeert volgens hem de overstap van de PLO-voorzitter naar het bourgeois kamp. Dit overlopen komt naar de mening van de

schrijver onder meer tot uiting in het feit dat "de opvattingen van de bourgeoisie inzake de oplossing van de Palestijnse kwestie begint over te nemen" en in het kader daarvan wijzigingen aanbrengt in zijn Arabische en internationale bondgenootschappen. is van mening dat het daarbij niet alleen gaat om een versterking van de banden met "rechtse en reactionaire Arabische regiems", maar veel meer nog om een verwijdering van de PLO-top "van de brede Arabische volksmassa's en hun politieke organisaties". Sommige Palestijnse leiders zijn al zo verblind dat zij 's bezoek aan Egypte toejuichen als een doorbreking van het Palestijnse isolement, terwijl zij - aldus nog steeds het artikel in 'Rude Pravo' - niet eens meer beseffen dat juist een omgekeerd proces is begonnen : "Alleen het bewaren en versterken van de relaties met de brede Arabische volksmassa's biedt een garantie dat de Arabische regiems gedwongen zullen kunnen worden een meer positieve houding ten aanzien van de Palestijnse zaak aan te nemen".

'Al Fatah'-top verantwoordelijk voor broederstrijd

Weliswaar geeft volmondig toe dat het vertrek van de Palestijnse verzetsbewegingen en splinterorganisaties uit Libanon deze van een groot deel van hun onafhankelijkheid heeft beroofd, doordat zij nu in belangrijke mate afhankelijk zijn van de goedgunstigheid van hun gastheren, en ziet hij hierin een oorzaak van de onderlinge Palestijnse conflicten. Maar toch noemt hij het feit dat de leiding van 'Al Fatah' het Palestijnse besluitvormingscircuit gedurende een reeks van jaren op onrechtvaardige wijze heeft gedomineerd de belangrijkste reden voor het ontstaan van de bloedige broederstrijd.

Alhoewel de auteur de extremistische leuzen van de Palestijnen, die elke politieke oplossing afwijzen, verwerpt en een bedreiging noemt voor de wereldwijde erkenning van en sympathie voor de PLO, ziet hij het geloof van de rechtse stroming in "de illusie van een Amerikaanse oplossing" en haar "verkwanseling" van "alle in de loop der jaren door het Palestijnse volk bevochten politieke verworvenheden" als het voorname interne gevaar voor de "Palestijnse revolutie".

Positie van de CP-Palestina

Volgens zal zijn partij er alles aan doen om de Palestijnse

nationale eenheid te bewaren en te herstellen. Deze eenheid zal evenwel gebaseerd dienen te zijn op een strikte naleving van de tot eenheid oproepende uitspraken van de 16e zitting van de Palestijnse Nationale Raad (PNC), zeg maar het Palestijnse parlement, die in februari 1983 in Algiers is gehouden. Voorts acht de CP-Palestina een democratische hervorming binnen de PLO een absolute voorwaarde.

Evaluatie

Alhoewel de Palestijnse CP slechts een kleine partij is, is het toch interessant om van haar standpunt in dezen kennis te nemen, enerzijds omdat zij inzake de huidige inter-Palestijnse conflicten één lijn trekt met het PFLP en het DFLP en anderzijds omdat zij als orthodox en pro-Moskou te boek staat.

Veel duidt erop dat de in dit rapport beschreven visie van vrij aardig overeenkomt met de zienswijze van de leiders in Oosteuropese hoofdsteden als Moskou, Praag en Sofia. Het feit dat Sovjet-leider rond de begrafenis van zijn voorganger medio februari jl. wel de leider van de Syrische delegatie ontving maar niet, lijkt in dezen indicatief te zijn, evenals de periodieke Sovjetrussische, Tsjechoslowaakse en Bulgaarse oproepen aan de Palestijn om toch maar nauw met het bewind in Damascus samen te werken. Voorzover dat dezerzijds valt op te maken, stellen de Oostduitse leiders zich merkwaardig genoeg meer pro- op dan de heersers in het Kremlin : toen in verband met het verscheiden van in Moskou verbleef, heeft hij de PLO-voorzitter wel te woord gestaan.